

σει κοῖλον, ισχνόν, οἰονεὶ ἄυλον σχεδὸν τὸ τόσον εὐγραμμον τέως πρόσωπόν του· μόναι αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν του ἦσαν ζωνταναὶ ἐκ τῆς αὐστηρᾶς ἐκείνης μορφῆς· καὶ ἐπὶ τῇ ἀπειργάπτῳ ἐκφράσει τοῦ βλέμματος, ὅπερ ἐξήκοντιζεν ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ της, ἡ Αἰκατερίνη ἠσθάνθη φοικίαισιν μέχρι καρδίας διεισδύσασαν. Ἀκουσίως οἱ δάκτυλοι τῆς ἐπίεσαν σπασμωδικῶς τὴν χεῖρα τῆς Λεϊλάς, ἥτις ἀπήντησε σφίγγασα νευρικῶς τὴν χεῖρά της. Καὶ αὐτὴ ἐπίσης ἦτο παγωμένη ἐκ τοῦ τρόμου ἀπέναντι τοῦ πάππου της.

Ὁ Γκουσά - Νισίν ἀνηρέθη. Ἐκτείνων τοὺς

κτωὺς ν' ἀποτίσης τὸ ἔγκλημά σου διὰ τοῦ θανάτου...

»Εἶχον ἀπόφασιν τοιοῦτοτρόπως νὰ σὲ τιμωρήσω. Καὶ διὰ νὰ τιμωρηθῶ καὶ ἐγώ, ὁ φύλαξ τοῦ παραβιασθέντος μυστικοῦ, ἐγὼ ὅστις σοὶ ἐπέτρεψα νὰ τὸ μάθης, ἠθέλησα ν' ἀποθάνω μετὰ σοῦ ἐντὸς τοῦ τάφου τούτου.

»Ἄλλ' ὁ Μίθρας ἄλλως ἐκέλευσεν. Διὰ τῆς πανισχύρου θελήσεώς του, ἡ μόνη ἐλπίς τῆς γενεᾶς μου, ἡ νεάνις αὕτη, ἥς ἡ ἄθωα κεφαλή φέρει τὸ βᾶρος τόσον μεγάλης τιμῆς καὶ ἥτις ἐφάνη ἀξία τοιαύτης ὑψηλῆς τύχης, διὰ τῆς ἀγχινοίας

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ

βραχίονας πρὸς τὸν Μαυρίκιον ἤρχισε νὰ λαλῇ βραδέως μὲ φωνὴν ὑπόκωφον:

— Ἄκουσε, νέε Φράγκε!

»Εἰσῆλθες ἐδῶ παρὰ τὴν θέλησίν μου.

» Σὺ, ξένος ἀκάθαρτος, ἐτόλμησες νὰ εἰσχωρήσης εἰς τὸ ἄδυτον, τὸ ἁγιασθὲν ἐκ τῆς λατρείας τόσων αἰῶνων. Ἐξηρένησας ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη. Περιέφερες τὴν βέβηλον περιέργειάν σου πανταχοῦ τοῦ ἁγίου τούτου χώρου· προσεπάθησες μὲ τὴν ματαιὰν ἐπιστήμην σου νὰ ἐξιχνιάσης τὸ σύστημα καὶ τὴν φιλοσοφίαν του.

» Ἐστω εὐλογητὸς ὁ Μίθρας!... δὲν ἠδυνήθης νὰ τὸ ἐπιτύχης.

» Ἀποτυχὸν εἰς τὰς προσπάθειάς σου, ἀποπλανηθεὶς εἰς τὰς ἐρεῦνας σου, στερηθεὶς τοῦ ἀέρος, τοῦ φωτός, τῆς τροφῆς, ἔμελλες ἀναπορεύ-

της εἰσεχώρησεν ἐδῶ. Τὸ πεπρωμένον τὴν ὠδήγησεν ἐκ τῆς χειρὸς οὕτως εἰπεῖν πρὸς ἀνεύρεσίν μας... ὅτε δὲ ἤκουσα τὸ ἐλαφρόν της βῆμα ἀντηχοῦν ὑπὸ τοὺς θόλους τούτους, συνησθάνθην ὅτι ἐσπιλοῦτο ἡ τιμὴ τῆς γενεᾶς μας... ἡ καρδιά μου ἐξηράνθη εἰς τὸ στήθος μου, διότι ἐγὼ ὁ μέγας ἱερεὺς ἐμάντευσα τί ἔμελλε νὰ συμβῇ· Ναι, ὅπως σώσω τὴν νεάνιδα ταύτην, τὸ τελευταῖον ἄνθος το φῶν ἐπὶ τοῦ ἀπεξηραμένου στελέχους τῆς οικογενείας μου, θὰ διαπράξω ἔγκλημα φοικτόν!... Ἐὰν φῶ νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τοῦ ἁγίου τούτου χώρου οἱ εἰσχωρήσαντες ἄπιστοι!...

Ὁ Μαυρίκιος ἔκαμε κίνημά τι, ἀλλ' ὁ μάγος μὲ νεῦμα ἐπιτακτικόν τὸν ἀνεχαίτισεν.

— Περίμενε!... Μὴ χαίρεισαι ἀκόμη, ξένε! Ναι, θὰ ἀφήσω νὰ ἐξέλθης μὲ τὴν ἀδελφὴν σου καὶ